

LONDONBAN JÁRT MAJZIK LIONEL ASZTROFOTÓS

Majzik Lionellel tavaly készített interjút a Dobszó Szerkesztőbizottsága azzal a céllal, hogy egy különleges hobbiáról, az asztrofotózásról meséljen az olvasóknak. Lionel idén ősszel egy igen rangos díjátadó ünnepélyre utazott Angliába, melyről a következőket mesélte lapunknak:

„Kilencedik éve minden szeptember a londoni Greenwichi Királyi Obszervatóriumban az Insight Astronomy Photographer of the Year (magyarul: Az év asztrofotósa) díjátadója körül forog. Ezen az eseményen derül ki, hogy kié az év legjobb csillagászati fényképe. A képeket tizenkét kategóriába sorolják, majd előválogatják, végül nyerteseket és dobogósokat hirdetnek. Minden egyes kategória tíz legjobb fényképét a greenwichi csillagvizsgálóban kiállítják, és a BBC által támogatott könyvben publikálják.

Idén a versenyre 91 országból több mint 3800 jelentkező volt, köztük én is. A zsűri tagjai között angol és amerikai csillagászok, fényképészek és művészek foglaltak helyet.

Tavasszal a fényképek feltöltési határideje után nem sokkal értesítettek, hogy a Holdat ábrázoló fényképemet előválogatták a „Best Newcomer” kategóriában. Ez a kategória azoknak szól, akik 2015 után kezdtek asztrofotózással komolyabban foglalkozni, és még soha nem jelentkeztek a versenyre. Ekkor még nem tudtam, hogy mi is vár rám pontosan; igazán nyáron tudatosult bennem, amikor kaptam egy meghívót a díjátadó eseményre. Kis hezitálás volt ugyan, de elfogadtam a felkérést.

Szeptember 14-én este eljött a nagy pillanat. Édesapámmal utaztam ki Londonba, ahol az eseményt megelőző órákban bejártuk a Greenwich Parkot és a környékbeli múzeumokat. Fél órával a díjátadó előtt egyre több kiöltözött emberrel találkoztunk a csillagvizsgáló előtt, akik a világ minden tájáról érkeztek. Nem volt meglepetés, hogy előbb-utóbb magyar párbeszédre is felfigyeltem. Kiderült, hogy Magyarországról négyen kerültünk be idén a legjobbak közé. Amikor behívtak minket az épületbe, angol stílusú fogadásban részesültünk, majd ezt követően sétáltunk át a Planetáriumba, ahol nem a csillagokat vetítették elénk, hanem a fényképeinket. A díjazottakat is itt hirdették ki.

A kategóriámat nem én nyertem meg, de a legjobb tíz közé választották a fényképemet, ezáltal publikálták azt az év asztrofotóit tartalmazó lenyűgöző képekkel teli könyvben, és interaktív kiállításon nyárig megtekinthető a Greenwichi Királyi Obszervatóriumban.

Különleges érzés volt látni, hogy Tápióbicske (mint a kép készítés helye) olvasható egy ilyen világhírű épületben; emellett nagy öröm számomra, hogy Tápióbicskét szó szerint rá tudtam

helyezni a világtérképre, hiszen a könyv elején található világtérkép megmutatja településünk pontos helyét.

A magyarok mellett beszélgethettem sok-sok nemzetiség kiválóságával és a greenwichi csillagással, Marek Kukulával, aki megjegyezte, hogy reméli, találkozunk jövőre is. Mit mondhatam volna? Igyekszem!

Felejthetetlen élménnyel gazdagodtunk, hiszen a Greenwich Parkot ilyen későn éjjel már lezárják, nem mindenkinek van szerencséje a csodálatos londoni panorámát éjjel is megtekinteni. Másnap még egy reggelivel egybekötött vendéglátáson vehettünk részt, majd ezt követően szabadon sétálhattunk a csillagvizsgáló területén. Megnéztük a híres távcsövet, illetve a keleti-nyugati hosszúság választóvonalát, hiszen az épület közepére mérték ki hajdanán.

Ha ez még nem lett volna elég meglepetés, a National Geographic szeptember hónap fényképének választotta ugyanezt a fényképemet; részletesebben ott írtam az elkészítésének folyamatáról is.

Befejezésül itt ragadnám meg az alkalmat, hogy a Dobszó Szerkesztőbizottságának köszönetet mondjak, hiszen az első fényképeimet itt tehettem közzé kevesebb, mint másfél évvel

előtt. Azóta a hazai mellett publikálhattam amerikai, angol és német médiában is. A következő hónapokban, amint befejeződik községünk művelődési házának felújítása, tervben van egy kiállítás is, amelyre sok szeretettel várom az érdeklődőket!”

Majzik Lionel

KÖZSÉGÜNK IFJÚ TEHETSÉGEI

Örömmel látjuk, hogy községünkben mennyi olyan fiatal él, akik az élet különböző területein tehetségesek. A motorsportnak Tápióbicskén több évtizedre visszatekintő, szép hagyománya van, ennek egyik fiatal képviselőjéről, Gyevát Dávidról szól Szerkesztőbizottságunk interjúja.

- Kérlek, mutakozz be a Dobszó olvasóinak pár mondatban!

Először is szeretném megköszönni a Dobszó munkatársainak a felkérést, megtiszteltetésként ért. Gyevát Dávidnak hívnak, Tápióbicskén lakom, a helyi Április 4 MSE motocross versenyzője vagyok. Már évek óta versenyzek a Magyar Országos Bajnokság fordulóiban különböző motorokkal. Tudásomnak megfelelően más-más kategóriában, és számos eredménnyel gazdagodva.

- Érdekelne, hogy mióta műveled ezt a sportot, milyen motorod van és mit jelent számodra a motorsport. El lehet-e mondani rólad, hogy a tehetséget apukádtól örökölted?

Édesapám motorozott, én pedig kisgyerekként, 2004-

től jártam vele a versenyeket. Az első versenyek után már nem is volt kérdés, hogy mit szeretnék csinálni. Ugyanebben az évben édesapám támogatásával megkaptam az első crossmotoromat, egy kis 50 ccm-es KTM gépet. 2005-ben kerültem kapcsolatba a versenyzéssel, azóta koromnak és tehetségemnek megfelelően ültem át az egyre nagyobb motorokra. Jelenleg egy 450 ccm-es Yamaha nyergében versenyzek a magyar másodosztályú bajnokságban. Mindennapos életemet kiteszi ez a csodálatos sport, hiszen aki egyszer igazán beleszagol a benzingőz illatába vagy belekóstol a versenyzés szellemébe, az a rabja marad egy életen át.